Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

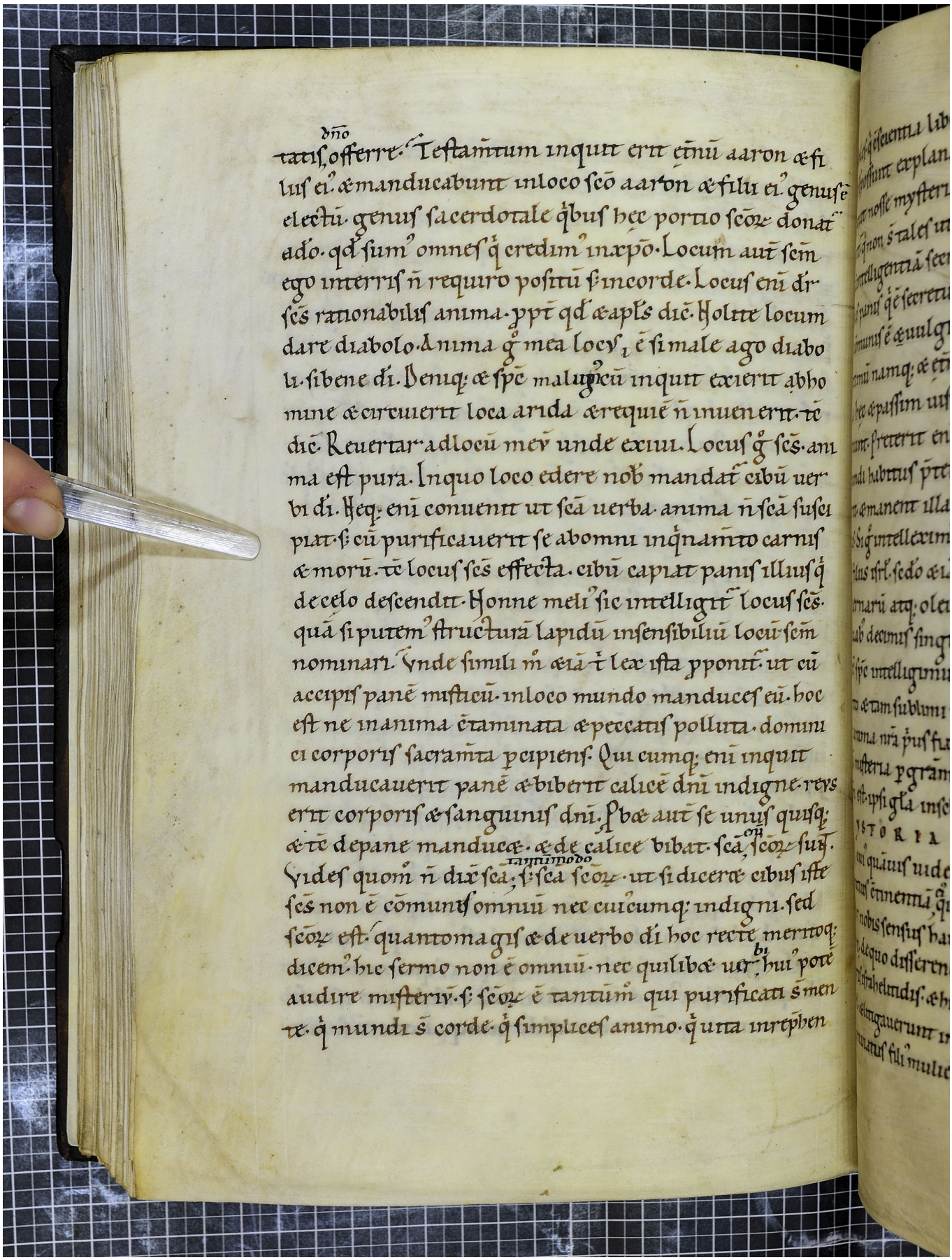

dno
tatis, offerre. Testamentum inquit erit eternum aaron æfi
lius eius æmanducabunt inloco seo aaron æ filii eius genus e
electum genus sacerdotale quibus hæc portio seorum donat
ado. quod sumus omnes qui credimus inxpo. Locum autem sem
ego interris non requiro positum sed incorde. Locus enim dr
ses rationabilis anima. ppter quod æapls dic. Holite locum
dare diabolo. Anima quoque mea locus, e si male ago diabo
li. si bene di. Denique æ spe malugeu inquit exierit abho
mine æ circuierit loca arida æ requie non inuenerit. te
dic. Reuertar ad locum meum unde exiui. Locus quoque ses. ani
ma est pura. In quo loco edere nob mandat cibum uer
bi di. Heq; enim conuenit ut sca uerba anima non sca suscei
piat. si eum purificauerit se abomni inquinamento carnis
æ morum. te locus ses effecta. cibum capiat panis illius qui
de celo descendit. Honne meli sic intelligit locus ses.
quam si putem structuram lapidum insensibilium locum sem
nominari. Unde simili modo æiam lex ista pponit. ut eum
accipis panem mysticum. in loco mundo manducet eum. hoc
est ne in anima examinata æ peccatis polluta. domini
ci corporis sacramenta percipiens. Qui cumque enim inquit
manducauerit panem æ biberit calicem dni indigne. reus
erit corporis æ sanguinis dni. Probæ autem se unus quisq;
æ te de pane manducæ. æ de calice bibat. sca, eorum scorum suum.
Vides quomodo non dix sca, sed sca scorum. ut si diceret cibus iste
ses non e comunis omnium nec cuicumq; indignum. sed
scorum est. quantomagis æ de uerbo di hoc recte meritoq;
dicem. hic sermo non e omnium. nec quilibet uerbi bui pote
audire misterium. si scorum e tantum qui purificati s men
te. q mundi s corde. q simplices animo. q urta in rephen